

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Butuc Gheorghi Gheorghi, născut la 05 aprilie 1968, originar și domiciliat or. Comrat str. Tretiakov 132

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.03.2015-19.06.2015
2. instanța de apel: 02.11.2015-01.03.2016
3. instanța de recurs: 15.08.2016 - 22.11.2016

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 19 iunie 2015, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Butuc Gheorghi Gheorghi, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 110 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

- art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 110 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat, că Butuc Gh., la data de 14 noiembrie 2014, în jurul orei 15.45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa № 132, pe str. Tretiakov, mun. Comrat, unde locuiește împreună cu soția sa Butuc Elena, a început s-o înjure pe ultima, iar apoi cu premeditare i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea capului și alte părți ale corpului, în urma cărui fapt i-a cauzat acesteia, conform raportului de constatare medico-legală cu № 226 Д, leziuni corporale ce se califică ca vătămări ușoare.

Tot el, la data de 29 noiembrie 2014, în jurul orei 19.40, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa № 132, pe str. Tretiakov, mun. Comrat, unde locuiește

împreună cu soția sa Butuc Elena, a început s-o insulte, iar apoi intenționat i-a aruncat în față o solniță din sticlă, în urma cărui fapt i-a cauzat ultimei, conform raportului de constatare medico-legală cu № 226 Δ, vătămări neînsemnate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Butuc Gh. au fost calificate *de drept* în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal și anume –*violența în familie, adică acțiunile intenționate manifestate fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cimpoeș Vladimir în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie încetată procedura de executare a pedepsei în privința inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității considerând-o ilegală, și neîntemeiată, deoarece prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Comrat, Bolgar N., din 12 ianuarie 2015, urmărirea penală în privința lui Butuc Gh. a fost încetată în baza prevederilor art. 55 Cod penal, ulterior ordonanța respectivă fiind anulată de procurorul ierarhic superior al UTA Găgăuzia, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art. 4 din protocolul 7 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căreia, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat;

- luând cunoștință cu ordonanța de încetare a urmăririi penale și aplicare a amenzii în sumă de 75 unități convenționale, pedeapsa penală inculpatul a executat-o, respectiv rezultă că la momentul înaintării cauzei penale în instanța de judecată, amenda era deja achitată;

- organul urmăririi penale, în persoana procurorului și respectiv procurorului ierarhic superior nu au întreprins careva măsuri pentru restituirea lui Butuc Gh. a amenzii achitate, stabilită prin ordonanța din 12 ianuarie 2015;

- instanța de fond la adoptarea sentinței a ignorat un șir de circumstanțe atenuante și anume: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, la locul de trai se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit sincer, s-a împăcat cu partea vătămată;

- instanța de judecată în sentință a indicat, că inculpatul a săvârșit o infracțiune ce se atribuie la infracțiuni mai puțin grave, însă reieșind din alin. (2) art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de inculpat se clasifică ca infracțiune ușoară.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2016, a fost admis apelul declarat și casată sentința, pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Butuc Gh. învinuit de comiterea

infraacțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Comrat din 12 ianuarie 2015 despre încetarea urmăririi penale și scoaterea de sub urmărirea penală cu atragerea la răspundere contravențională, a fost încetată urmărirea penală cu nr. 2014190619, iar Butuc Gh. a fost scos de sub urmărirea penală și atras la răspundere contravențională, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 75 unități convenționale, echivalentul a 1.500 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14 mai 2015 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 287 alin. (1) din Codul de procedură penală (reluarea urmăririi penale), a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat, că prin sentința pronunțată în privința lui Butuc Gh. s-a admis o ingerință în dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, deoarece în privința ultimului a fost încetată urmărirea penală, cu tragerea acestuia la răspundea contravențională în baza art. 55 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 75 unități convenționale, echivalentul a 1.500 lei. Ulterior, însă, a fost reluată urmărirea penală, ceea ce încalcă dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă.

Din Hotărârea menționată a Curții Constituționale s-a reținut de către instanța de apel, că reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire, este contrară garanțiilor instituite prin articolul 21 din Constituție. Respectiv, potrivit art. 7 din Constituție, Legea Supremă a Republicii Moldova este Constituția, nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că în pofida faptului că reluarea urmăririi penale s-a dispus în baza art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, ce a fost declarat neconstituțional, ca urmare ordonanța procurorului din 12 ianuarie 2015, prin care a fost încetată urmărirea penală în privința lui Butuc Gh., a devenit definitivă și irevocabilă, respectiv ultimul nu poate fi repetat atras la răspunderea penală pentru aceeași faptă, ceea ce duce la necesitatea încetării procesului penal în cauza penală privind învinuirea lui Butuc Gh. în săvârșirea infraacțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, dat fiind faptul că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe, deoarece apelul declarat de către apărător greșit a fost admis.

În motivarea recursului invocă:

- la judecarea cauzei, prima instanță a examinat sub toate aspectele complet și obiectiv probele administrate la dosar, just a încadrat faptele comise, corect ajungând la concluzia despre vinovăția lui Butuc Gh. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 201¹ alin. (1) Cod penal;

- prin ordonanța din 12 ianuarie 2015 a procurorului în Procuratura mun. Comrat, Bolgar N., urmărirea penală în privința inculpatului a fost încetată în temeiul art. 55 Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională și aplicarea amenzii în mărime de 75 unități convenționale. Însă, deoarece au fost admise vicii fundamentale comise în procedura precedentă, prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 30 ianuarie 2015 a fost anulată ordonanța din 12 ianuarie 2015 și anume: lipsa temeiului de aplicare a art. 53, 55 Cod penal, nu a fost recunoscută total vina de către Butuc Gh., fiind comise două infracțiuni de violență în familie de către ultimul;

- la data de 11 martie 2015 a fost întocmit rechizitoriu în privința lui Butuc Gh., pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal și remisă cauza penală pentru judecare în instanța de fond, însă la momentul luării cunoștinței cu materialele cauzei penale inculpatul și apărătorul său nu au formulat cereri privind încetarea urmăririi penale în baza art. 275 pct. 9) Cod de procedură penală. Ba mai mult, în cadrul judecării cauzei în prima instanță, la data de 09 iunie 2015 inculpatul a înaintat o cerere prin care recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală;

- deoarece cauza a fost examinată în procedură simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364¹ CPP, părțile pot exercita calea de atac a apelului sub aspectul individualizării pedepsei, iar instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) CPP și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță în sentință, prevederi ce nu au fost respectate de către instanța de apel;

- instanța de apel, reieșind din conținutul deciziei, nu a procedat conform art. 409 alin. (2) CPP, casând sentința primei instanțe, nu a judecat cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță cu cercetarea și aprecierea probelor;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra actelor procesuale cum ar fi ordonanța procurorului, Caraivan R., din 30.01.2015, prin care au fost constatate vicii fundamentale care au afectat ordonanța procurorului, Bolgar N., emisă la 12.01.2015 în temeiul art. 55 CP, precum și asupra ordonanței procurorului, Bolgar N., din 13.02.2015, privind începerea urmăririi penale, care ulterior a fost conexată la prima cauză penală, iar dosarul penal a fost remis în instanța de fond privind învinuirea lui Butuc Gh. în comiterea a două infracțiuni de violență în familie;

- instanța de apel a făcut trimitere la Hotărârea Curții Constituționale din 14 mai 2015, însă nu a ținut cont, de prevederile art. 3 alin. (1) CPP și de acel fapt că procurorii au emis ordonanțe în perioada ianuarie-februarie 2015, conducându-se de prevederile Codului de procedură penală, în vigoare la acel moment și considerate la

acel moment constituțional, pe când Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 nu are efect retroactiv, producând efecte pentru viitor.

În drept, autorul și-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din textul recursului declarat se reține că procurorul contestă decizia instanței de apel, deoarece aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temei de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, considerând că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de către apărător și neîntemeiat a încetat procesul penal în privința lui Butuc Gh., considerând eronat existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală.

Din materialele cauzei penale supuse judecării, instanța de recurs atestă, că inculpatul, Butuc Gh., de către organul de urmărire penală a fost învinuit, iar de către prima instanță a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal – *violența în familie, adică acțiunile intenționate manifestate fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică*.

La caz se atestă, că partea apărării a contestat sentința solicitând încetarea procesului penal, deoarece inculpatul prin ordonanța procurorului din 12.01.2015 a fost pedepsit pentru faptele imputate, aplicându-se în privința acestuia prevederile art. 55 Cod penal și sancționat cu amendă în mărime de 75 unități convenționale, iar ordonanța procurorului ierarhic superior din 30.01.2015 privind anularea ordonanței precedente contravine principiului *non bis in idem*.

În urma judecării apelului declarat de către partea apărării, instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre prin care a încetat procesul penal în privința inculpatului învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, deoarece există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului. Astfel, la adoptarea soluției, instanța de apel a concluzionat, că deoarece prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală au fost declarate neconstituționale, ca urmare ordonanța procurorului din 12.01.2015 prin care a fost încetată urmărirea penală în privința inculpatului, a devenit definitivă și irevocabilă, iar Butuc Gh., nu mai poate fi atras repetat la răspundere penală.

Analizând hotărârea instanței de apel atacată de către procuror, Colegiul penal lărgit consideră, că soluția instanței de apel este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de normele de drept procesual.

De menționat este acel fapt că, prezenta speță a fost judecată de către prima instanță la cererea inculpatului, confirmată și de apărătorul său Cimpoeș V. (f.d.

110), în procedură simplificată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate (*pct. 30 Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești*).

Din lucrările dosarului, instanța de recurs constată, că la finisarea urmăririi penale, precum și la etapa judecării cauzei în prima instanță, atât inculpatul, cât și apărătorul său nu au făcut careva obiecții și invocări privind neadmiterea încălcării prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru a nu fi pedepsit inculpatul de două ori pentru una și aceeași faptă. Critici în acest sens fiind invocate de către partea apărării abia la etapa declarării apelului, după ce au acceptat prin înscris autentic judecarea cauzei în procedură simplificată și fără a avea careva obiecții în acest sens. Prin urmare, poziția părții apărării invocată în apelul declarat, contravine procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, totodată renunțarea la opțiunea judecării cauzei în procedura simplificată, la etapa judecării apelului, nu poate avea loc.

Colegiul penal lărgit remarcă, că în situația în care instanța de apel constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate a fost viciată din motivul constatării că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează să caseze sentința și să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță.

Așadar, în cazul în care în urma controlului preliminar a cauzei penale se constată că există vre-o încălcare a normelor imperative din Codul de procedură penală sau din probele administrate în cursul urmăririi penale nu rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța de judecată va respinge cererea de judecare potrivit procedurii simplificate.

Deci în prezenta speță, din punct de vedere procedural pe de o parte instanța de apel judecă cauza în ordine de apel sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, în urma judecării cauzei în procedura simplificată, pe de altă parte conchide că în cauza dată au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, ceea ce este incident situației de respingere a cererii de judecare potrivit procedurii simplificate, creându-se astfel o situație confuză și incertă.

Însă, și concluziile instanței de apel, precum că în cauza supusă judecării au fost încălcate normele imperative ale Codului de procedură penală și anume că a fost reluată ilegal urmărirea penală din motiv că prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal au fost declarate neconstituționale, încălcând dreptul inculpatului de a nu fi judecat și pedepsit de două ori pentru una și aceeași faptă, în opinia Colegiului penal lărgit sunt neîntemeiate.

La acest capitol, instanța de recurs relevă, că prin ordonanța Procurorului UTA Găgăuzia, Caraivan R., din 30.01.2015, a fost anulată ca ilegală ordonanța procurorului Procuraturii mun. Comrat, Bolgar N., din 12.01.2015 privind încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală cu atragerea la răspundere contravențională, având ca bază prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală.

În conformitate cu dispoziția alin. (1) art. 3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Potrivit art. 7 al Codului jurisdicției constituționale, orice act normativ, precum și orice tratat internațional la care Republica Moldova este parte; se consideră constituțional până când neconstituționalitatea lui va fi dovedită în procesul jurisdicției constituționale, cu asigurarea tuturor garanțiilor prevăzute de prezentul cod.

Reieșind din dispozitivul Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, prin care a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 din Codul de procedură penală, prezenta hotărâre a intrat în vigoare la data adoptării acesteia.

Prin urmare, ordonanța Procurorului UTA Găgăuzia din 30.01.2015, a fost emisă în cauza dată până la adoptarea Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 privind excepția de neconstituționalitate a alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală, respectiv considerându-se a fi constituțională și emisă în conformitate cu prevederile legale.

În acest context, Colegiul apreciază ca eronate concluziile instanței de apel privind existența circumstanțelor care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului, în situația în care prin ordonanța procurorului emisă la data de 12.01.2015 a fost încetată urmărirea penală în privința lui Butuc Gh., fiind ca o hotărâre definitivă și irevocabilă, deoarece în condiții legale și considerate la acel timp constituționale, această ordonanță a fost anulată prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 30.01.2015 și dispusă reluarea urmăririi penale. Mai mult ca atât, ordonanța procurorului ierarhic superior nu a fost contestată de către partea apărării în condițiile prevăzute de lege, prezumându-se a fi acceptate tacit temeiurile de anulare.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide, că prima instanță a reținut corect starea de fapt, vinovăția și încadrarea juridică a faptelor comise de către Butuc Gh. și a dispus întemeiat condamnarea ultimului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Rezumând cele expuse, în viziunea Colegiului penal lărgit, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul de recurs invocat de către procuror și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea instanței de apel privind încetarea procesului penal în privința lui Butuc Gh. învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală a inculpatului, nu cuprinde

motive întemeiate pe care și-a întemeiat soluția, respectiv se reține ca legală și întemeiată sentința, iar apelul declarat de către avocat în numele inculpatului ca fiind greșit admis, din care considerente decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu menținerea hotărârii adoptate de prima instanță în privința lui Butuc Gh. privind condamnarea pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs relevă, că conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația condamnatului.

Colegiul penal lărgit, consideră că în prezenta speță este incident temeiul pentru recurs stipulat la pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – *a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.*

În corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În sensul vizat, constatându-se că inculpatul a fost corect condamnat de prima instanță pe episodul din 29 noiembrie 2014, în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în redacția legii de până la 16.09.2016, iar hotărârea acestei instanțe cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, însă, conform Legii nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare de la 16.09.2016, din art. 201¹ alin. (1) Cod penal au fost excluse calificativele *manifestată verbal, care a provocat suferință fizică, psihică și prejudiciu moral*, iar pentru maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare *neînsemnată* a integrității corporale, a fost introdusă răspundere contravențională, în temeiul art. 78¹ Cod contravențional.

Astfel, legea penală nouă, apărută după adoptarea hotărârii primei instanțe, este mai favorabilă pentru inculpatul Butuc Gh., în episodul săvârșit la data de 29 noiembrie 2014, deoarece îi ameliorează situația.

Potrivit art. 391 alin. (2), 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional.

Totodată, conform art. 10¹ alin. (6) Cod penal, dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenție, sancțiunea contravențională nu se mai aplică, indiferent de categoria și mărimea sancțiunii prevăzute.

În asemenea circumstanțe, procesul penal pe episodul din 29 noiembrie 2014 urmează a fi încetat, pe motiv că fapta inculpatului, Butuc Gh., constituie o contravenție.

Respectiv, inculpatul nu poate fi sancționat contravențional, deoarece a expirat termenul de prescripție a tragerii la răspundere contravențională conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional (*în redacția legii de până la 01.08.2016*).

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea parțială sau totală a hotărârilor atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Generalizând cele expuse, se impune soluția de admitere a recursului, casarea totală a deciziei instanței de apel și parțială a sentinței, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri în aspectul vizat.

8. În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod penal, art. 3 alin. (2), 30 alin. (1) - (3) Cod contravențional, art. 332 alin. (2), 391 alin. (2), 424 alin. (2), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Tomița Mihail, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 martie 2016 și parțial sentința Judecătoriei Comrat din 19 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Butuc Gheorghi Gheorghi, în partea condamnării în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, episodul din 29 noiembrie 2014, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre prin care se încetează procesul penal, pe motiv că fapta acestuia constituie o contravenție prevăzută la art. 78¹ Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale, în legătura cu expirarea termenului de prescripție.

Se menține sentința Judecătoriei Comrat din 19 iunie 2015, pe capătul de învinuire în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, episodul din 14 noiembrie 2014, prin care Butuc Gheorghi Gheorghi, a fost condamnat la 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În rest, prevederile sentinței ce nu contravin prezentei decizii se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 13 decembrie 2016.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion